

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/55/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200746
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1017200746.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudkyň JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci obžalovaného X.. X. K., stíhaného pre prečin marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného X.. X. K. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/27/2015 zo dňa 06.04.2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovaného X.. X. K., nar. XX.XX.XXXX v D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3T/27/2015 zo dňa 06.04.2017 (ďalej len napadnuté uznesenie) bolo podľa § 32 ods. 3 Tr.por. rozhodnuté o tom, že samosudca Okresného súdu Bratislava I Mgr. K. J. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v trestnej veci obžalovaného X.. X. K. (ďalej len sťažovateľ) vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3T/27/2015. V odôvodnené napadnutého uznesenia súd I. stupňa veľmi podrobne uviedol, že námietka bola na jeho osobu podaná z dôvodu, že má poznať osobu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I, ako aj k ostatným tam uvedeným osobám. Samosudca konštatoval, že sa v danej veci necíti byť zaujatý, pretože k osobe prokurátora má len čisto pracovné vzťahy a ostatné osoby uvádzané sťažovateľom vôbec nepozná.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení dňa 06.04.2017 na č.l. 788 podal sťažnosť sťažovateľ, ktorú odôvodnili samostatným písomným podaním zo dňa 07.04.2017 na č.l. 793-794. V úvode najskôr poukázal na obsah rokovania z 29.3.2017 s K. H., ktoré aj následne podrobne citoval. V ďalšom citoval ustanovenie § 176 Tr. por., ktoré uvádza obligatórny obsah uznesenia, z čoho sťažovateľ vyvodil, že napadnuté uznesenie neobsahuje najdôležitejšiu časť danú zákonom č. 301/2005 Z.z. a to odôvodnenie, ktoré by vyvrátilo vznesené námietky zaujatosti a preto je napadnuté uznesenie nepreskúmateľné a primárne z tohto dôvodu musí byť zrušené. Sekundárnym dôvodom je zrejme istota K. H., že súd sudca vydá rozsudok, ktorý jej bude vyhovovať a „K. konečne prestane otravovať vzduch“, ergo zrejmy vplyv K. H. na rozhodovanie súdu a teda zrejmy vplyv na rozhodovanie súdu. V ďalšom sťažovateľ poukázal na vznesenú námietku zaujatosti prokurátora, z čoho vyvodil, že súd mal prerušiť konanie, nakoľko toto malo byť vrátené do prípravného konania, ako to bolo uvedené v návrhu sťažovateľa zo dňa 05.04.2017 strana 3 bod 5. Čo sa týka vznesenia námietok zo strany procesu, o ktorých súd odmietol konať, sťažovateľ uviedol, že tieto podčiarkujú reálne námietku zaujatosti súdu a to v rozsahu znemožnenia účasti obhajcu sťažovateľa na pojednávaniach dňa 9.12.2016, 2.2.2017, 6.4.2017, nakoľko uznesenie opatrenie súdu vo vzťahu k obhajobe ex offa nebolo sťažovateľovi dodnes doručené. Vykonanie úkonov-pojednávani- napriek ospravedlneniu sťažovateľa a neúčasti obhajoby. Fiktívne udeľovanie pokút sťažovateľovi a nedoručovanie predmetného uznesenia, z čoho sťažovateľ vyvodil, že súd sa zrejme pokúsil znemožniť sťažovateľovi uplatniť opravný prostriedok a vytvoriť si dôvod na udelenie vyššej pokuty.. Bezdôvodné hrozenie uložením poriadkovej pokuty, keď sťažovateľ bol súd na predchádzajúcu vec upozornil, napodiv súd po odročení HP námietku ad 4.3 zaprotokoloval a neudelil sťažovateľovi za jej

opätovné vznesenie pokutu. Zamietnutie vykonania akýchkoľvek dôkazov navrhnutých sťažovateľom, napríklad výsluch svedka, ktorého v minulosti súd bol predvolal (J. E.). Záverom sťažovateľ navrhol aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a vec bola vrátená späť na nové konanie a rozhodnutie súladne s §§ 31, 32, 176 TP, alternatívne zrušené a vec prikázaná inému sudcovi.

Dňa 17.05.2017 bolo krajskému súdu doručené doplnenie sťažnosti obžalovaným X.. X. K., ktorá je z veľkej časti identická z vyššie uvedeným odôvodnením v predchádzajúcom odseku. V ostatnej časti sťažovateľ doplnil, že K. H. disponovala aj v minulosti (v konaniach, kde figurovala ako podozrivý) kópiami trestných spisov a prezentovala sa znalosťami zo sankčných konaní vedených voči prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I i voči policajtom OR PZ SR BA I. Smerom ku svojej osobe mala K. H. zrejme možnosť ovplyvňovať konanie polície a prokuratúry, že však je toto ochotný a schopná realizovať aj v trestnom konaní voči účastníkovi konania sa tento dozvedel až zo záznamu dňa 05.04.2017. K veci treba povedať, že S.. I. po viac rokov prakticky exkluzívne riešil na Okresnej prokuratúre Bratislava I sťažnosti vo veciach trestných oznámení na konanie K. H..

Na pojednávaní dňa 06.04.2017 predloženú námietku zaujatosti konajúci sudca K.. J. zamietol. Po jej zamietnutí podal obžalovaný obratom sťažnosť datovanú na 06.04.2017, ktorou predostrel argumenty prečo je uznesenie v rozpore s právom. Sťažnosť bola veci primerane odôvodnená. Dňa 09.05.2017 bolo totožné uznesenie 3T/27/2015-791 s rozsiahlym písomným odôvodnením, ktoré na pojednávaní neodznalo, doručené na poštovú adresu účastníka konania, preto tento doplnil skôr podanú sťažnosť. V zdôvodnení uznesenia sp. zn. 3T/27/2015 sa aktuálne uvádza:

- účastník konania uviedol, že sa o existencii predmetného dôvodu námietky zaujatosti dozvedel dňa 05.04.2017
- o tom, či je sudca/senát vylúčený rozhoduje tento sudca/senát
- v podanej námietke sú uvádzané údaje väzby ním uvedených osôb vrátane prokurátora, ktoré môžu ovplyvniť rozhodovanie konajúceho súdu so zreteľom na vyjadrenie osoby K. H.
- zákon taxatívne uvádza dôvody vylúčenia a to pomer úradnej osoby k prejednávanej veci, pomer úradnej osoby k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom, prípade pomer k inému orgánu činnom v trestnom konaní
- samosudca konštatuje, že jeho vzťahu s prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I S.. Q. I. sú rovnaké ako vo vzťahu k ostatným prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava I
- pokiaľ ide o osobu K. H. a ostatné uvádzané osoby tieto zákonný sudca nepozná a ohľadne údajného samotného vyjadrenia K. H. možno uviesť len toľko, že sudca ako zákonný sudca v tejto trestnej veci sa o takomto údajnom vyjadrení dozvedel iba od obžalovaného cez jeho písomné podanie
- samosudca považuje informácie a vyjadrenia obžalovaného za neopodstatnené bez akéhokoľvek relevantného základu, ktoré bez preukázania ďalších významných skutočností nemôžu viesť k záveru neexistencie dodatočnej nestrannosti zákonného sudcu ...

Ďalej uviedol, že znalosť K. H. policajného a prokurátorského prostredia v okrese Bratislava I, resp. jej schopnosť ho ovplyvňovať je natoľko dobrá, že polícia a prokuratúra sú ochotné porušovať Trestný poriadok s cieľom zabezpečiť jej beztrestnosť, a teda je zárukou toho, že tvrdenia uvedené svedkovi (že je schopná cestou vedúceho predstaviteľa Okresnej prokuratúry Bratislava I S.. I. ovplyvniť rozhodnutie súdu - konajúceho sudcu - v neprospech účastníka konania) sú (pre účastníka konania) bez akýchkoľvek pochybností pravdivé a reálne. Dôkaz: riešenia trestných oznámení PZ SR nezákonným spôsobom tzv. „upovedomením“.

Napriek tomu, že zákon č. 328/91 b. a aj súdu predložené rozhodnutie v súdnom konaní SKP JUDr. A. c/a SKP JUDr. O. na OS BA I uvádzajú, že imaním účastníka konania tento počas konkurzu nedisponuje, ale ním disponuje správca konkurzného konania konajúci súd tvrdohlavo požadoval predloženie údajov preukazujúcich majetkové pomery, teda oprávnenosť alebo neoprávnenosť obhajoby ex offo od účastníka konania a nie od správcu konkurznej podstaty.

Nakoniec zamietnutie vykonania akýchkoľvek dôkazov či už výsluchov alebo listinných navrhnutých obžalovaným v minulosti, napríklad výsluch svedka, ktorého v minulosti súd považoval za dôležitého a ktorého bol predvolal (J.E.); vrátane nepreverení medicínskej kvalifikácie oznamovateľa: S.. S. A. na posudzovanie diagnózy obžalovaného počas jeho PN vec a pokus údu nahradiť jej nekvalifikovanosť stanoviskom sociálnej poisťovne fakt len podčiarkuje. Dôkaz: zápisnica z nelegálneho pojednávania dňa 06.04.2017, strana 2.

Riziko nelegálneho konania súdu, resp. riziko nespravodlivosti je teda nie že „je možné“, ale je reálne vyššie preukázané, teda odprezentované informácie K. H. sú pravdivé a k ovplyvňovaniu súdu došlo.

Podľa jeho názoru bol konajúci súd povinný po simultánnom vznesení námietky zaujatosti prokurátora S.. I., ktorého pôsobenie v neprospech obžalovaného sa prezentuje v zázname z rozhovoru s K. H., teda po zadokumentovaní nelegálnosti celého prípravného konania i nelegálnosti vznesenia obvinenia S.. I. konanie pre/zrušiť a toto by malo byť vrátené do prípravného konania, ako to uviedol v skoršom návrhu obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného obžalovaný podal sťažnosť voči uzneseniu sp. zn. 3T/27/2015-791 spätne datovaného na deň 06.04.2017 a žiadal, aby uznesenie súdu o námietke zaujatosti/vylúčení sudcu K.. K. J. bolo zrušené a vec bola vrátená späť na nové konanie a rozhodnutie v súlade s § 31, § 32, § 176 Tr.por.; alternatívne, aby uznesenie krajský súd zrušil a vec prikázal inému sudcovi.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a tak zistil, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Tr.por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého, doposiaľ získaného spisového materiálu zistil, že na Okresnom súde Bratislava I sa pod sp. zn. 3T/27/2015 vedie trestná vec proti sťažovateľovi pre prečin marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 242 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Dňa 05.04.2017 na č.l. 731-734 sťažovateľ podal námietku zaujatosti proti osobe samosudcu K.. K. J. a to z dôvodov tam uvedených, na ktoré v podrobnostiach sťažnostný súd poukazuje bez potreby tieto mechanicky opisovať. Súčasťou vznesenej námietky zaujatosti je aj osoba prokurátora S.. I., ktorej sa však v dôsledku nedostatku vecnej príslušnosti sťažnostný súd nevenoval, pretože s poukazom na § 32 ods. 3 Tr. por. o tejto rozhoduje výlučne prokuratúra.

Úvodom sťažnostný súd poukazuje na podstatnú skutočnosť a to, že predmet rozhodovania vymedzil sťažovateľ v podanej námietke zo dňa 05.04.2017. Sťažnostný súd následne skúmal, či okolnosti uvádzané sťažovateľom, zakladajú existencie zaujatosti samosudcu a zistil nasledujúce skutočnosti:

Ustanovenie § 31 ods. 1 Tr. por. jednoznačne ustanovuje zákonné limity taxatívnym vymenovaním dôvodov, na základe ktorých môže byť zákonný sudca vylúčený z prejednávanej veci, ktorá mu bola riadne pridelená na základe platného rozvrhu práce, ako aj generátorom náhodného výberu. Tieto dôvody nie sú vymedzené demoštratívne, ale definitívne a nie je preto možné ich svojvoľne rozširovať.

Zákonodarca v § 31 ods. 1 Tr. por. vymedzil nasledujúce základné podmienky naplnenia vylúčenia sudcu, ktoré musia byť naplnené súčasne, t.j. kumulatívne:

? pomer. Pojem „pomer“ v zmysle tohto citovaného ustanovenia možno vyložiť ako vnútornú psychickú väzbu určitej kvality, ktorá je daná u toho ktorého sudcu. Existencia takéhoto pomeru však zistená a ani preukázaná žiadnymi zákonnými prostriedkami nebola. V danom prejednanom prípade sa podarilo preukázať iba tú skutočnosť, že zákonnému sudcovi bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie vyššie uvedená trestná vec. Táto samotná skutočnosť však nezakladá existenciu pomeru v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por., pretože v prípade akceptácie takého výkladu, by každý zákonný sudca bol voči

nemu pridelenej veci alebo osobám v tejto veci vystupujúcich v pomere zaujatosti. Je zrejme, že takýto výklad by odporoval elementárnej logike.

Samosudca taktiež nie je k osobám vystupujúcim v predmetnej trestnej veci v žiadnom príbuzenskom alebo inom obdobnom (blízkom) pomere, ktorý by mohol vyvolať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

Pod pojem pomer nie je možné subsumovať ani skutočnosť, že zákonný sudca K.. K. J. pozná osobu prokurátora S.. I., pretože neboli zistené absolútne žiadne také skutočnosti, ktoré by preukazovali ich vzájomný vzťah nad rámec čisto pracovných kontaktov. Samotná skutočnosť, že ako zákonný sudca, tak aj prokurátor, prichádzajú do kontaktu čisto v pracovnom prostredí, automaticky neznamená, že je tu naplnený vyššie uvedený pojem.

? u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer. Pojem „zaujatosť“ sudcu sa podľa ustálenej judikatúry vykladá ako postoj sudcu, ktorý musí byť takého charakteru, že nielen objektívne, ale zároveň aj subjektívne bráni namietanej osobe pristupovať k pridelenej veci nezaujato a rozhodovať nestranné a spravodlivo, čo zároveň musí vyvolávať oprávnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Okrem toho sa navyše kumulatívne vyžaduje, aby takáto zaujatosť existovala nielen vo vnútornej v psychike sudcu, ale aby sa zároveň javila aj navonok a bolo možné ju spozorovať a napokon aj objektívne preskúmať.

Subjektívne stanovisko procesných strán, môže byť podnetom pre rozhodovanie o možnej zaujatosti, avšak rozhodovanie o tejto otázke sa musí konať výlučne na základe hľadiska objektívneho. To znamená, že nie je prípustné vychádzať výlučne z pochybností o pomere sudcu k osobám, ale aj z hmotnoprávneho rozboru skutočností, ktoré k týmto pochybnostiam viedli.

K vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania môže prísť až vtedy, ak je evidentné, že vzťah sudcu k danej veci, resp. osobám dosahuje takej povahy a intenzity, že i napriek ústavnej zásade zákonného sudcu a i napriek zákonným povinnostiam sudcu, tento nebude schopný nezávisle a nestranné rozhodovať.

V danej konkrétnej prejednávanej veci však existencia týchto esenciálnych náležitostí preukázaná nebola. Z predloženého spisového materiálu nevyplýva a ani z doposiaľ vykonaných úkonov samosudcu nie je možné vyvodiť, že by tento vystupoval zaujato alebo akýmkoľvek iným spôsobom, ktorý by vyvolával pochybnosti o jeho zaujatosti.

Len na základe samotnej objektívne preukázanej skutočnosti, že samosudca pozná prokurátora S.. I., absolútne nie je možné v ďalšom automaticky vyvodzovať existenciu zaujatosti tohto samosudcu. Ostatné osoby uvádzané sťažovateľom predmetný samosudca ani dokonca vôbec nepozná.

Čo sa týka sťažnostných námietok ohľadom toho, že samosudca nekonal o vznesenej námietke zaujatosti voči procesnému postupu súdu v konaní, sťažnostný súd dáva do pozornosti ustanovenie § 32 ods. 6 Tr. por., z obsahu ktorého vyplýva, že o námietke zaujatosti sa nekoná, ak je dôvodom takejto námietky len procesný postup súdu v konaní. Správne preto postupoval samosudca, keď o tejto časti vznesenej námietky nekonal.

Totožné závery platia ja ohľadom tých sťažnostných námietok, v ktorých sťažovateľ poukazuje na procesný postup samosudcu, pretože procesný postup súdu nie je možné napádať námietkou zaujatosti a teda v konečnom dôsledku ani sťažnostnými námietkami sa domáhať vylúčenia samosudcu poukazovaním na jeho procesný postup.

Čo sa týka sťažnostnej námietky spočívajúcej v poukazaní na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, sťažnostný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie je mimoriadne podrobne a kvalitne odôvodnené plne v súlade so zákonnými predpokladmi stanovenými v § 176 ods. 2 Tr. por., takže ani v tomto smere nie je možné súdu I. stupňa nič vytknúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie sú dané dôvody pre vylúčenie samosudcu Mgr. K. J. z vykonávania úkonov trestného konania uvedené v § 31 ods.1 Tr. por., a preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.